Srijeda, 11.02.2015.g.

Čitajući knjigu Svetog Franje Saleškog FILOTEA, posebno me dodirnulo

jedno poglavlje pod nazivom O PRAVOM PRIJATELJSTVU.

KAKO JE PREKRASNO TAJ DRAGI SVETAC OPISAO JOŠ PRIJE

400 GODINA ŠTO JE TO PRAVO PRIJATELJSTVO!

I ČITAJUĆI TE NJEGOVE MISLI, OSJETIO SAM PREKRASNU

RADOST KADA SAM SHVATIO KOLIKO DIVNIH I PREKRASNIH

PRIJATELJA, DUHOVNIH PRIJATELJA, PRIJATELJ U GOSPODINU,

IMAM!

O MOJ LJUBLJENI BOŽE, KOLIKO SI MI SAMO DAO PRAVIH

PRIJATELJA!

I svi će se oni prepoznati i pronaći u ovim prekrasnim rečenicama Svetog

Franje Saleškog.

I znat će da sam ja njihov PRAVI PRIJATELJ.

I oni će to osjetiti prema meni.

Jer za neke te drage osobe koje sam "upoznao" preko ovog DUHOVNOG

DNEVNIKA, imam osjećaj kao da ih poznajem godinama.

I ONI MENI I JA NJIMA DALI SMO SVE ŠTO SMO MOGLI. I

NAJINTIMNIJE DIJELOVE NAŠIH DUŠA, SRDACA I MISLI!

I sve do sada, dok nisam pročitao te prekrasne misli dragog sveca O

PRAVOM PRIJATELJSTVU, PRIJATELJSTVU U GOSPODINU BOGA,

nisam ih zvao niti smatrao nekim svojim prijateljima.

A TAKO SU MI DRAGI BILI!

No, ja sam bio ograničen, **koje li zablude**, na ono izvanjsko. Da ih

nikad nisam vidio, da ih fizički ne poznajem. A KAKO JE TO

NEPOTREBNO ZA PRAVO PRIJATELJSTVO!

JER KADA SI NEKOME PRIJATELJ ZATO JER SI ODLUČIO U

SVOJEM ŽIVOTU GOSPODINA BOGA STAVITI NA PRVO MJESTO,

I ZATO JER JE I TAJ DRUGI TO ODLUČIO, NEMA ČVRŠĆE VEZE

IZMEĐU DVIJE OSOBE, DVA BOŽJA STVORENJA.

JER I JA I TA DRUGA OSOBA IMAMO ZAJEDNIČKOG

PRIJATELJA, NERASKIDIVU VEZU KOJA NAS SPAJA, GOSPODINA

BOGA TROJEDINOG, LJUBLJENOG.

A tu su onda i one prekrasne ZAPOVIJEDI LJUBAVI po kojima onda

nastojimo živjeti i svakodnevno se borimo da u tome rastemo.

ZATO SVIMA VAMA, MOJIM PRAVIM PRIJATELJIMA, KOJI STE SA

MNOM KONTAKTIRALI RADI GOSPODINA BOGA KOJI NAS JE

POVEZAO, POKLANJAM OVE PREKRASNE MISLI DRAGOG SVECA,

FRANJE SALEŠKOG, DA UČVRSTE NAŠA PRIJATELJSTVA.

JER ZNAM, DA ĆEMO JEDNI DRUGE STALNO NOSITI U SRCU I

DUŠI I MOLITI JEDNI ZA DRUGE.

Zato nije ni čudno što se često sjetim, "dođu" mi u misli, mnogi od vas. I

onda se pomolim kratko za svakog onog koji mi tako "dođe" u srce i

misli.

SADA ZNAM I ZAŠTO. JER STE MOJI PRAVI PRIJATELJI I TO

JE NAJMANJE ŠTO MOGU ZA VAS UČINITI.

TAKO SAM RADOSTAN OD POMISLI KOLIKO PRAVIH PRIJATELJA

IMAM!

RADI TEBE, MOJ LJUBLJENI GOSPODINE, RADI TEBE I TVOJE

LJUBAVI …

PONIZNO TE MOLIM, MOJ LJUBLJENI GOSPODINE, BLAGOSLOVI

SVE MOJE PRAVE PRIJATELJE!

JER TI SI MI IH DAO.

Evo i tog prekrasnog poglavlja:

"O PRAVOM PRIJATELJSTVU

Svakom čovjeku, Filotea, iskazuj ljubav, veliku i iskrenu, ali prijateljstvo

sklapaj samo s onima s kojima možeš razmjenjivati kreposne stvari; a što

uzvišenije budu kreposti, to će i prijateljstvo biti savršenije. Bude li se

vaše prijateljstvo temeljilo na razmjeni spoznaja s područja znanosti, ono

će svakako biti vrlo pohvalno; a bit će to još više ako mu u središtu budu

kreposti kao razboritost, samozatajnost, jakost i pravednost.

Ako je pak u žarištu vašeg prijateljstva međusobno poticanje na

ljubav, pobožnost, kršćansku savršenost, Bože, kako li će ono

dragocjeno biti!

Bit će izvrsno jer od boga dolazi i Bogu smjera, jer vas sam Bog

u njemu povezuje, i vječno će u Bogu trajati.

O, kako je lijepo ljubiti na zemlji onako kako se na nebu ljubi, i

naučiti se milovanju na ovome svijetu onako kako ćemo to

navijeke činiti na onom!

Ne govorim ovdje o ljubavi koju smo dužni iskazivati svakom čovjeku;

govorim o onoj duhovnoj, po kojoj dvije ili više duša međusobno

razmjenjuju pobožnost, duhovna čuvstva i u duhu postaju jedno.

S pravom takve duše mogu pjevati: *O, kako je dobro i lijepo kad braća*

skupa stanuju Ps 132,1

Da, jer dragocjena pomast pobožnosti uzajamno, bez prestanka, kaplje iz

jednog srca u drugo, pa možemo reći da je Bog na ovo prijateljstvo

prosuo svoj blagoslov i udahnuo mu život za sve vjekove vjekova.

Prema ovome, sva mi se druga prijateljstva čine njegovom pukom

sjenom; a njihove veze kao da su lanci od stakla ili crnog jantara

usporede li se sa vezama svete pobožnosti od suhog zlata.

Kad svojom voljom sklapaš prijateljstva, sklapaj samo takva; no, ne

raskidaj i ne preziri ona koja moraš njegovati po prirodi ili zbog ranijih

obveza, kao što se su prijateljstvo s roditeljima, rođacima,

dobročiniteljima, susjedima i drugima; govorim samo o prijateljstvima

koja sama odabireš i svojom voljom sklapaš.

Mnogi će ti možda reći kako nije dobro vezivati se bilo kakvim

sklonostima ili prijateljstvom, jer to obuzima srce, odvlači duh, zauzdava

volju: no, varaju se kat te tako savjetuju; čitali su, naime, u spisima

mnogih svetaca i pobožnih pisaca da osobita prijateljstva i posebne

sklonosti nemjerljivo štete redovnicima; smatraju stoga da to vrijedi i za

ostali svijet, no nije baš tako. Dakako, u dobrom uređenom samostanu

svi teže prema pobožnostima kao zajedničkoj svrsi pa nisu ni poželjni neki

posebni prijateljski odnosi, možda zbog bojazni da se, tražeći u

posebnom ono što je zajedničko, ne bi s posebnosti skrenulo u podjelu;

međutim, kad je riječ o onima koji žive među svjetovnjacima, a prigrle

pravu krepost, nužno je da se oni spoje u svetoj pobožnosti, jer se u njoj

međusobno hrabre, pomažu i potiču na dobro.

I kao što se ne moraju držati za ruke oni koji idu ravnicom, nego se

moraju pridržavati oni koji idu strmim i skliskim putem, da bi išli

sigurnije, tako nisu posebna prijateljstva potrebna redovnicima, nego

onima koji žive u svijetu pa moraju jedni drugima pritjecati u pomoć da

lakše savladaju stranputice koje su pred njima.

U svijetu ne djeluju svi s istim ciljem niti su iste ćudi; potrebno je, dakle,

izdvojiti se i sklapati prijateljstva prema vlastitoj težnji i sklonosti; i

ovakva je posebnost, dakako, određena pristranost; no, ta je pristranost

sveta, jer ne čini nikakve podjele osim one između dobra i zla,

razdvajajući koze od ovaca, pčele od osa, a takva je podjela nužna.

Sasvim je sigurno da je Gospodin nježno i osobito prijateljski ljubio

svetog Ivana, Lazara, Martu, Magdalenu; o tome i Pismo svjedoči.

Poznato je da je sveti Petar posebno volio svetog Marka i svetu Petronilu,

a sveti Pavao svog Timoteja i svetu Teklu.

Sveti Grgur Nazijanski nebrojeno se puta ponosio silnim prijateljstvom

koje ga je vezivalo s velikim svetim Bazilijem, a opisuje ga ovako: "Činilo

se da je kod nas jedna duša u dva tijela. Premda ne smijemo vjerovati

onima koji govore da je sve u svemu, ipak, vjeruj da smo nas oba bili u

jednom i jedan u drugom; i samo nam je jedno bilo važno: njegovati

krepost, i sve svoje životne planove usmjeriti prema nadi u život budućeg

vijeka; tako smo svijet smrtnosti napustili i prije same smrti."

Sveti Augustin svjedoči kako je sveti Ambrozije posebno volio svetu

Moniku zbog rijetkih kreposti koje je u njoj vidio, a i ona je voljela njega

kao Božjeg anđela.

No, zašto da ti i dalje govorim o nečemu što je toliko jasno. Sveti

Jeronim, sveti Augustin, sveti Grgur, sveti Bernard i svi najveći sluge Božji

imali su svoja posebna prijateljstva koja ni u kojoj mjeri nisu utjecala na

njihovo svekoliko savršenstvo. Sveti Pavao, osuđujući nerede koje su

izazvali Gentili (pogani), optužuje ih da su ljudi bez osjećaja, to jest da ni

s kim nisu u prijateljstvu.

Sveti Tom, kao uostalom i svi pravi filozofi, priznaje da je prijateljstvo

krepost: on, dakako, govori o posebnom prijateljstvu, jer, kako kaže,

pravo se prijateljstvo ne može protezati na više osoba,

Savršenstvo dakle nije u tome da nemamo prijateljstva nego u tome da

imamo samo ono dobro, sveto i blagoslovljeno."

DOBRO, SVETO I BLAGOSLOVLJENO

PRIJATELJSTVO…

TAKO JA, PO GOSPODINU I NJEGOVOJ

SVETOJ VOLJI, OSJEĆAM PREMA

MNOGIMA OD VAS KOJI STE SA MNOM,

I JA S VAMA, PODIJELILI SVOJE

OSJEĆAJE, PROBLEME, DILEME,

STRAHOVE, GRIJEHE, RADOSTI,

SLABOSTI.

A NAD NAŠIM JE ODNOSIMA, I U

NAŠIM ODNOSIMA, UVIJEK BIO, NA

PRVOM MJESTU, GOSPODIN BOG.

TROJEDINI, LJUBLJENI, SVEMOGUĆI

BOG. OTAC, SIN I DUH SVETI.

BESKRAJNO TI HVALA MOJ LJUBLJENI

BOŽE NA PREKRASNIM, PRAVIM,

DUHOVNIM PRIJATELJIMA!

BLAGOSLOVI IH I BUDI IM MILOSTIV

U SVEMU, KAKO BI JEDNOG DANA OVA

NAŠA PRAVA PRIJATELJSTVA MOGLI

NASTAVITI U TVOJEM KRALJEVSTVU.

SVET I PRESVET MOJ TROJEDINI,

LJUBLJENI BOŽE: OČE, SINE I DUŠE SVETI.

JER TI SI JEDINI BOG U SVE VIJEKE

VJEKOVA.